

Folketinget, at Forholdet simpelthen var det, at jeg fra først havde ønsket at foreslaa, at Voldgift skulde finde Sted i alle Tilfælde, hvor der ikke udtrykkeligt blev taget Forbehold derimod, men jeg frygtede for, at et saadant Forslag vilde møde alt for stærk Modstand paa Rigsdagen, hvorfor jeg nøjedes med at foreslaa det mindre. Men efter at det viste sig, at der i det andet Ting var absolut Stemning for at gaa netop den Vej, jeg fra først af havde fundet, var den rigtige, havde jeg ingen Vanskelighed ved at slutte mig dertil, og jeg mener ogsaa nu at maatte fraaade Ændringsforslagene Nr. 1 og 2.

Ordføreren (Andersen-Nygaard): Forhandlingen her har vist, at der ikke er nogen videre Modstand mod Lovforslaget ud over den, der er kommen til Orde gennem de to ærede Medlemmer af Mindretallet. Jeg kunde dog have Lyst til at føje nogle faa Bemærkninger til, hvad jeg allerede har sagt til Forsvar for Indstillingen.

Det ærede Medlem, der sidder bag ved mig (Dalsgaard), var noget betænkelig ved de 3 Døgns Varsel. Naar vi have foreslaaet dette, er det, fordi Lovforslaget intet bestemt indeholder derom, og vi fandt, at det dog var rimeligt, at der blev sat en rimelig Frist for Parternes Møde. Der staaar ikke noget om, og der vil heller ikke efter det stillede Forslag komme til at staa noget om, at der ikke kan gives længere Frist end 3 Døgn, og finder Formanden det nødvendigt, at der gives længere Frist, har han følgelig Ret til at give en saadan, og der er vel al Sandsynlighed for, at han vil indvarsle Parterne med saa lang Frist, som Rimelighed taler for. Jeg synes derfor ikke, der er nogen Betænkelighed ved det paagældende Ændringsforslag.

Det ærede Medlems Betænkelighed ved, at Formandens Stemme skal gøre Udslaget, er formodentlig slaaet ned ved de Udtalelser, der før faldt fra et æret Medlem af Udvalget, og som nu fik Tilslutning af Justitsministeren. Det, som Udvalget har tænkt sig, er kun, at naar de 3 Voldgiftsmænd staa med 3 forskellige Meninger, er det Formandens Stemme, der gør Udslaget. Naar dette Ændringsforslag er kommet frem, er det, fordi der findes noget tilsvarende i selve Lovforslaget. Der hedder det jo, at naar Voldgiftsmændene ikke kunne blive enige, skulde de tiltage en Op-

Med Hensyn til den Hovedbetænkelig-

hed, der er fremkommen, at man unddrager en saadan Mængde Retssager, som man godt kan sige, det vil blive, fra de almindelige Domstole, saa kan jeg godt forstaa, at Jurister kunne nære Betæneligheder, men jeg kan fremdeles ikke se, at man med nogen Ret kan tale om tvungen Voldgift. Viser det sig, at de Herrer, der nære Betæneligheder, faa Ret, idet Voldgiftsretterne ikke udføre deres Hverv saa tilfredsstillende, som ønskeligt er, saa staaar det jo enhver Køber og Sælger frit for ved Handelens Indgaaelse at betinge sig, at mulige Stridigheder skulde afgøres ved de almindelige Domstole. Der er her en Udvej til at komme udenom Voldgiften, og en Udvej, som ikke er saa vanskelig, hvis der viser sig at være nogen Grund til at benytte den. Jeg tror, at dels dette og dels Bestemmelsen om, at Lovens Gyldighed indskrænkes til 5 Aar, er saa betryggende, at man maa kunne overvinde sine Betæneligheder.

Der er dernæst en Ting, jeg lige vil ofre et Par Ord, jeg glemte det før, da jeg ikke havde noteret det op. Som de Herrer ville se, ledsages Betænkningen af et Bilag, indeholdende en Henvendelse fra Foreningen af jyske Landboforeninger om, at det maa blive Landboforeningerne, der amsvis udpege Voldgiftsdommerne. Dette Ønske har ogsaa været behandlet i Udvalget, hvor man dog ret hurtigt blev klar over, at det vilde være uheldigt af flere Grunde. Det vilde nemlig ikke være muligt for Landboforeningernes Udnævnelse af Voldgiftsmænd at fastsætte praktiske Regler, der tillige kunde siges at være retfærdige. Det er jo nemlig ikke alene Landboforeningernes Medlemmer, der ere interesserede i Kreaturhandel, men ogsaa i høj Grad Handelsmænd, og disse ere jo i Regelen ikke Medlemmer af Landboforeningerne. Lovforslaget har desuden ogsaa Interesse for Byerne, hvor der jo ogsaa findes Husdyr, navnlig Heste, og det vilde da være unaturligt, om det blev Landboforeningerne, der valgte Voldgiftsmændene. Vi have derfor fundet, at vi i dette Stykke rettest burde holde os til det, som Forslaget indeholder. Jeg ønsker at sige dette, for at man dog kan vide, at vi ogsaa have overvejet dette Punkt. Vi have ikke villet, at en enkelt Stand skulde udpege disse Voldgiftsmænd, og det vil der derfor ikke blive Tale om efter Forslaget her.

Med disse Ord skal jeg endnu en Gang anbefale Forslaget med de af Udvalgets Flertal stillede Ændringer.